

**INTERVIEW** Rick en Annemarie hebben een pleegkind

# 'We leefden in een bubbel, nu zien we de andere kant'

Je huis, je hart, je leven openstellen voor ander-mans kind. Rick en Annemarie de Hoop hebben het gedaan. Hun pleegzoon Tobias\* kwam als baby van vijf dagen in hun al drukke gezin met vier zoontjes. Wethouder Jasper Nieuwenhuizen gaat met ze in gesprek. „Hoe neem je dat besluit?”

 **Connie Vertegaal**  
c.vertegaal@mediahuis.nl

**Alkmaar** ■ Tobias' komst in 2013 was een crisisplaatsing. En na tien maanden stond een nieuw pleeggezin voor hem klaar. Maar dat was buiten de kinderschaar van Rick en Annemarie gerekend. Hun vier eigen zonen waren stapelgek op hun pleegbroertje en wilden hem niet kwijt. Annemarie lacht als ze vertelt hoe haar jongens bij pleegzorg een pleidooi hielden dat Tobias vooral moest blijven - wat ook gebeurde.

## Strijd

De jongens hadden weinig meegekregen van de strijd die Tobias' biologische ouders de maanden daarvoor hadden gevoerd om hun zoon terug te krijgen - iets waar Rick en Annemarie met gemengde gevoelens op terugkijken.

Rick: „Dat was een heel intensief traject.” Annemarie: „Ze vchten voor hun kind, hebben er alles aan gedaan om voor hun kind te mogen zorgen. Ik heb me schuldig gevoeld. Hun baby lag bij mij in bed en ik gaf hem de fles. Ik kon me hun verdriet zo goed voorstellen. Ik dacht: hier werk ik dus aan mee, dat een kind van z'n ouders wordt gescheiden.” Rick: „Ik had meer zoiets van: dit is nodig, dit is nu de beste situatie voor hem.”

Nieuwenhuizen, heeft er samen met zijn vrouw ook wel eens over gedacht om pleegouders te worden. „Je denkt, hebben wij die ruimte, wat betekent het voor je gezin? Julie deden het wel. Hoe neem je zo'n besluit?”

Annemarie: „Ik was al thuis voor de jongens. Ik wilde me ook op een andere manier zinvol voelen. Ik dacht, onze kinderen hebben het hartstikke goed, er zijn ook kinderen waarbij het allemaal niet vanzelf gaat.” Rick is accountant, een man van de cijfers. Ook hij wilde naast zijn werk iets betekenen voor een ander. „Het is wel een beetje idealisme. Je weet dat de nood hoog is, dat er kinderen op de wachtlijst staan. Ik dacht ook: die zorgtaken, dat gaat vanzelf.”

## Strenger

Natuurlijk kwam er wel wat meer bij kijken. Wat bij hun eigen jongens werkte, werkte niet automa-



Pleegouders Rick en Annemarie de Hoop in gesprek met wethouder Jasper Nieuwenhuizen.

JJFOTO.NL / JAN JONG

tisch ook voor Tobias. Hij had meer structuur nodig. „Een vaste routine om naar bed te gaan, daar gaat hij goed op”, zegt Rick. „En we moeten wat strenger voor hem zijn, de grens aangeven. Bij onze eigen jongens denk ik wel eens: je mag wel eens iets stouts doen.” Lachend: „Nou dat hoeft bij Tobias niet.”

In het begin was er ook veelvuldig overleg met instanties. Onderzocht moest worden of hij terug kon naar zijn ouders. Na tien maanden viel het besluit dat dat niet kon. Zijn ouders vchten dit aan bij de rechter. Rick: „Dat was heel intensief allemaal. Na twee jaar hebben zij de omslag gemaakt naar acceptatie en zijn ze ons ook gaan waarderen.”

## Ongedwongener

Annemarie: „Nu zijn zij best blij met ons. En wij waarderen hen. Zij zien Tobias sowieso eens in de vier weken en ze gaan mee naar oudergesprekken van school. Het contact wordt ongedwongener en spontaner. Het draait allemaal om vertrouwen.”

Annemarie is lid van de pleegouderraad van jeugdzorgorganisatie Parlan en maakt zich daar sterk voor de positie van de biologische ouders. „Je moet de biologische ouders van je pleegkind ook in je hart toelaten. Ik wil ze 'ontschuldigen'. Niemand begint aan een kind met het idee dat die bij een ander moet opgroeien.”

„Tobias heeft ons veel gebracht”, zegt Annemarie. Ze vindt hem ont-

„  
Het is wel een beetje idealisme. Je weet dat de nood hoog is, dat er kinderen op de wachtlijst staan

Rick de Hoop  
Pleegvader

wapenend. Een verbinder. „In de buurt van waar wij wonen bivakkeert een dakloze. Tobias brengt hem elke dag een kopje koffie. Dat zouden onze eigen kinderen niet zo snel doen. Hij is oordeelloos. Tobias maakt praatjes met iedereen. Hij gaat rustig op het bankje op de Paardenmarkt zitten, tussen de daklozen.”

## Tegenslag

„Wij leefden als gezin in een bubbel, met mensen om ons heen die het allemaal goed gaat. Dankzij Tobias ervaren we meer dan voorheen dat er ook mensen zijn met een openstelling van tegenslag in hun leven. Onze werelden zijn samengekomen en dat vind ik mooi. We hebben elkaar allemaal nodig.”

De zorg voor Tobias kent ook zijn uitdagingen. Hij kan driftbuien krijgen, is druk en staat altijd aan. „Dus moeten wij ook altijd aan staan”, zegt Rick. Het was een grote stap voor Rick en Annemarie om hulp te vragen, maar die stap hebben ze gezet. Twee weekenden in de maand gaat hij naar een zorgboerderij en hij gaat naar een logeergezin.

Annemarie: „Ik vond het heel lastig en ik kreeg er ook een schuldgevoel van. Maar het gaat goed. Deze hulp, het hele netwerk dat we om ons heen hebben, maakt dat wij het volhouden.”

\* Tobias is een gefingeerde naam.

## 44 kinderen wachten op pleeggezin

In Noord-Holland Noord wachten 44 kinderen op een stabiel en liefdevol tweede thuis. En voor één succesvolle match zijn gemiddeld vier gezinnen nodig: dus om alle kinderen en jongeren te helpen zijn 176 pleeggezinnen nodig. Parlan organiseert in het kader van de Week van de Pleegzorg op 12 november een informatieavond in Alkmaar waarbij aandacht besteed wordt aan alle facetten van het pleegouderschap. Tegelijkertijd is er volop gelegenheid om vragen te stellen en in contact te komen met pleegouders. Het is een laagdrempelige manier om kennis te maken met de wereld van pleegzorg. Het is ook mogelijk deeltijdpleegouder te worden. Dan vang je een kind op in de weekenden of tijdens een vakantieperiode. En op 25 november is er een online infoavond. Meer informatie op [parlan.nl](http://parlan.nl).